

тему, яка викликала найбільш інтерес або потребує більш ретельної підготовки, а також оволодіння усіма тонкощами банківської справи, страхування, фінансів, окремих тем і питань в галузі бухгалтерського обліку.

Наразі такі види практик online мають набувати все більшої популярності не лише серед банківських установ, але і від підприємств, з якими університет уклав договір про проходження практики і бути доступними усім охочим студентам.

Література.

1. Про вищу освіту: Закон України. Верховна Рада України. Закон від 01.07.2014 р. № 1556-VII. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.

2. Про затвердження Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України № 93, затверджене наказом Міністерства освіти України від 08.04.1993 р. № 93. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0035-93#Text>.

3. Онлайн практика для студентів. Офіційний сайт Укрсимванк. – Режим доступу [http : www.MY.UKRSIBBANK.COM/UA/CAREERS/ONLINE_PRACTICE_FOR_STUDENTS/1](http://www.MY.UKRSIBBANK.COM/UA/CAREERS/ONLINE_PRACTICE_FOR_STUDENTS/1).

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА ЯК ШЛЯХ ДО ПІЗНАННЯ НОВАЦІЙ В РОЗКРИТТІ ІНФОРМАЦІЇ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

*Рижикова Н.І., д.е.н., професор,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Виробнича практика студентів є важливою складовою частиною навчального процесу з підготовки кваліфікованих фахівців з обліку та аудиту у закладах вищої освіти, що проводяться з метою поглиблення теоретичних знань, формування вмій і набуття практичних навичок самостійного виконання професійних завдань.

Метою практики за фахом є формування у студентів професійних умій і навичок щодо прийняття самостійних рішень під час професійної діяльності в реальних ринкових умовах; поглиблення та закріплення теоретичних знань; опанування

студентами сучасних прийомів, методів та знарядь праці в галузі їх майбутньої професії; виховання у студентів потреби постійно поповнювати свої знання та ефективно їх застосовувати в практичній діяльності.

Основне завдання здобувачів при проходженні виробничої практики за фахом є набуття практичних навичок щодо: організації підготовки та подання фінансової звітності; заповнення основних форм податкової та статистичної звітності; здійснення на практиці складання звіту суб'єкта малого підприємництва, консолідованої звітності. Звітність є заключним етапом облікового циклу підприємства і складається на підставі даних бухгалтерського обліку для задоволення інформаційних потреб різних категорій користувачів: внутрішніх і зовнішніх.

Складовою бухгалтерської звітності є фінансова звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності, рух грошових коштів та власний капітал підприємства за звітний період.

Згідно з Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (16.07.1999 р. №996-XIV), усі юридичні особи, створені відповідно до чинного законодавства України, незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності, а також представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову, податкову, статистичну та інші види звітності. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

На основі даних бухгалтерського обліку підприємство складає фінансову звітність. Вона не складає комерційну таємницю, окрім випадків передбачених законодавством. Фінансова звітність – це бухгалтерська звітність, яка відображає фінансовий стан підприємства і результати його діяльності за звітний період. Загальні вимоги до фінансової звітності викладено в НП(С)БО 1 [1], яке встановлює мету фінансових звітів; їх склад; звітний період; якісні характеристики та принципи, якими слід керувати під час складання фінансових звітів; вимоги до розкриття інформації звітності.

Так, відповідно до НП(С)БО 1 значно зазнала змін форма фінансової звітності №2 «Звіт про фінансові результати», отримавши іншу назву («Звіт про сукупний дохід»), було введено

показник «сукупний дохід», а також виключено статтю «Надзвичайні доходи та витрати», що сприяло наближенню звіту до вимог МСФЗ.

Аналізуючи порівняння вимог МСБО 1 [2] та НП(С)БО 1 до формування звіту про фінансові результати, варто зазначити, що вимоги до складання Звіту про сукупний дохід, відповідно до НП(С)БО 1, забезпечили наближення цього звіту до складу Звіту про прибуток чи збиток та інший сукупний дохід [2]. Насамперед це стосується вимоги наведення інформації про інший сукупний дохід. Незважаючи на те, що МСБО 1 допускають альтернативи в поданні інформації про інший сукупний дохід, розробники вітчизняної звітності запропонували безальтернативний гібрид подання фінансових результатів – єдиний звіт із двох окремих розділів (один призначений для відображення фінансових результатів, інший – для формування іншого сукупного доходу). Міжнародні стандарти не передбачають регламентованих вимог до форми звіту про фінансові результати, назв його статей та їх розташування, тому жорстка регламентація звіту про фінансові результати за національними стандартами та великий ступінь деталізації його статей не суперечать міжнародним стандартам. Хоча є й невідповідності, зокрема, підхід до подання іншого сукупного доходу, відповідно до НП(С)БО 1, не дає змогу виконати вимогу МСБО 1 щодо окремого подання статей іншого сукупного доходу, які в подальшому будуть рекласифіковані в прибуток або збиток за умови виконання певних умов, та статей, які не підлягатимуть перекласифікації. Така ж невідповідність стосується й відображення податку на прибуток з іншого сукупного доходу, який також підлягає окремому наведенню за тією самою ознакою [3].

Незважаючи на ці розбіжності, використання МСФЗ дає змогу українським компаніям, які мають інтереси на міжнародному ринку, надати потенційним та наявним інвесторам, кредиторам та іншим зацікавленим сторонам прозору інформацію про свою діяльність, особливо це стосується інформації щодо фінансових результатів. Проаналізувавши зміст НП(С)БО, слід зазначити значне зближення його положень з положеннями міжнародних стандартів, але все ще є розбіжності, зокрема, у питаннях відображення інших операційних та інших доходів і витрат, класифікації видів діяльності, наведення компонентів іншого сукупного доходу, форматів представлення елементів операційних

витрат [4]. Тому перед розробниками національних стандартів обліку постає завдання розроблення максимально наближеного до МСФЗ формату «Звіту про сукупний дохід», який би покращив аналіз інформації та сприяв би прийняттю рішень закордонними користувачами фінансової звітності.

Література.

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку «Загальні вимоги до фінансової звітності» : Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку» від 2 липня 2013 р. № 73 (зі змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13.2>.

2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1 (МСБО 1) «Подання фінансової звітності» IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 1 січня 2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_013.5.

3. Харламова О.В. МСФЗ-звітність: новації в розкритті інформації / О.В. Харламова // Все про бухгалтерський облік. – 2013. – № 33 (2013). – С. 42–47.

4. Белозерцев В.С. Звіт про фінансові результати, його сутність і значення в контексті національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку / В.С. Белозерцев, О.М. Кузнецова // Бухгалтерський облік, аналіз та аудит. 2016. – Вип. 14. – С. 902-904.

РОЛЬ СТЕЙКХОЛДЕРІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ ЕФЕКТИВНОЇ ВИРОБНИЧОЇ ТА ПЕРЕДДИПЛОМНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ

*Руденко С.В., к.е.н., доцент,
Русанова Я.І, Корнієцький М.О., студенти,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Оволодіння компетентностями для подальшої професійної діяльності здобувачів вищої освіти передбачає їх практичну підготовку. Ключовим елементом здобуття такої підготовки є, безперечно, проходження студентами виробничих та переддипломних практик.